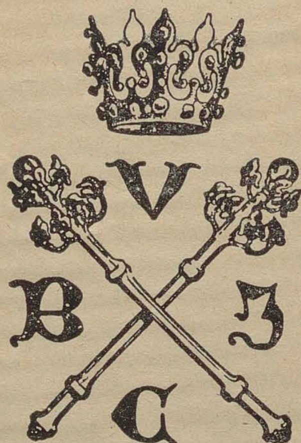

V
B
J
C

Schembeka x. fryd. s. j. Błogosławiony Raphał z Propozicir i t. d.

Rok jedénasty.

W KRAKOWIE
W DRUKARNI UNIWERSYTECKIÉJ

1845.

Błogosłáwiony

RAPHAL z PROSZEWICZ.

z Zákonu Bráći Franciſka Swiętego, ktore Bernardiny zowiemy, Kapłan. w Wartcie Mieſcie Krolewſkim, w Ziemi Sierackiei, w Kościele Przeczyſtei Matki Panskiei, Odpocżywaiacy, Swiatobliwym Zyciem, y Cudami Znaczny.

Sierackiego Woiewodztwa Obywatelow, do Szczesliwy Wieczności, Przewodnik, y Patron Osobliwy.

Ná

Zadánie tychze, w Szadku ná Seimik zgromadzonych, świezo z Ziemie dobyty: y wzacny Grob Nowy przeniesiony.

Od

Iáśnie Oświeconego Xiażęćia, á Przenawielebnieiszego w Chryſtuſie Oica I. M.

X. JANA z LIPIA LIPSKIEGO,

z Boży Láſki Arcibiſk: Gnieznienſkiego, Koronnego Primaſa, &c. &c.

I Zwyraznei woli tegoż, do wiekſzei, niz do tad był wiadomośći, kraiom wielu w Polszcze przyprowadzony,

Przez

X. FRIDERIKA SCHEMBEKA Societ. Jesu.

Zdozwoleniem Zwyklym.

Błogosławionego Raphała z Proszewicz, Bernardina, Zyćia, Smierći, Cudow, y Przeniesienia Ciała, Opisánie krotkie. z Dawnych Pism Klastoru Bernardinskiego w Wartćie: y z Processow władza Ich: MM: Xięży Arcybiskupow Gnieznienskich Czasow rożnych, Formowánych, ucynione.

Zył Roku Pansk: 1534. Dnia 26. Stycznia.

PRoszewice, w Woiewodztwie, w Powiećie, y Biskupstwie Krakowskim, Miasteczko iest Krolewskie, mil cztery od Krakowa leżące, Seimikámi; y Ziazdámi Stánu Slacheckiego Woiewodztwa támecnego, po wszytkiei Koronie Sławne. W tym urodził się, ten wielki sługa Pánski Raphał: z Rodzicow Stánu podlego: lecz Pobożnych. Oćiecz iego był Garncarz: ktory wespoł zmałżonka swą, goraco Paná Boga prosił, aby mu dał potomka, wczym gdy go Pan poćieszył, dawszy mu tego Synacka: on iemu zan dziękuiąc, ślub wiecznei cżystośći, w ktorei áż do Smierći zmałżonka swą żył, uczynił. Na krzćie Stánisław imię, dziećiećiu dano: ktore od bogoboinych rodzicow, záraz zmlekiem Sało nabożeństwo, Pánu Bogu się modlić,

lic/ iego ſiebac: á Przeczyſtą Matkę iego nabożnie czćić/ w proſtoćie ucyłoſie.

W lat ſiedmiu/ od Rodzicow do Szkoły dány: ile rázy do niei ſzedł/ zawżdy wprzod do Kośćioła w Stempowal: y przed obrazem Bogorodzićielki ſię modląc/ pilno onei o pomoc/ y o błogosławieńſtwo/ ná uchronę ſię złego/ y poſtępek wnauce/ y o dobry rozum proſił. Niedaremna była dziećięćia niewinnego modlitwa/ ábowiem wlećiech onych/ darem boiazni Bożei/ z nieba obdarzony/ bardzo ſię wſelakiei occaſiiey do grzechu chronił/ ocy/ uſzy/ iezyk/ y ine ćiáła ſwego zmyſły/ w dobrei Strázy zawzdy miał. Chłopiąt zuchfałych ſwych rowiennikow/ mowa/ zartki y poſtępki gorſzacych/ iák ognia ſię wyſtrzegał: Sumnienia całośći/ y niewinnośći/ z nauką weſpoł pilnuiacy: á gdy ſię drudzy wśćiekáli/ ábo ná igrzyſkach czaſz trawili/ on ſię modlitwą do teize Bogarodzice: y nábożeńſtwem zábáwiał; przetoż iuſz wlećiech onych/ w nauce miedzy ſwemi condiſcipułami przodkował.

Gdy mu było lat dzieſięć/ zdozwoleniem rodzicow/ udał ſię ná naukę do Krakowa: y ná Zamkowei ſkole mieſkaiącz/ tam pierwy/ á potym wzacnei Academiy Krakowſki ſię uczył. J máiącz lat pietnaśćie Bacalarzem zoſtał. Przez wſzytek czaſz mieſkánia ſwego ná náuce w Krakowie.

wie-

wie/ nie tylko pilnośćią w naukach / ále teß znacna pobożnośćia / młodzy Akademicki/ y innym swym rowiennikom / świećił y przykłady skromnośći / posłuseństwa ku Rectorum, Præceptorum, y Seniorum, wystrzygánia sie mow / zartkow / piosnek nieprzystoinych : y brzydzenia sie Xiąszkami/ y pismy niewstydliwemi : chronienia sie gospod/ Tancow / y wselakiego posiedzenia podeirzánego: zwad y tumultow/ y krzywdy/ táke prykrośći bliznim cynienia/ wielkie z siebie dawał. Dla cego y zá świetego miany był.

A pragnac podobac sie iáko nailepi Bogu Pánu/ pokornie Ducha S. prosił/ áby iemu sposob zyćia y stan/ w ktorym by ná świećie zyć miał / obiawił. Zacym dał mu Pan swiatlo z nieba do Serca: tak ze iáwnie poznał marnosć/ y nietrwáłosć/ y podłosć rzecy wselakich stworzonych : y iáko w nabywániu ich/ stárániu sie o nie/ y w záżywániu ich nieostroznym / wiele ludzi ná świećie / z zguba duß swych / Páná Boga obráza. A przećiwnym zas sposobem/ pokazał mu / iáko ludzie Zákonni/ gdy swe Reguły y ustáwy / záchowuia Przystoinie / od tákich niebespiecenstw / y niescześćia sa wolni y iákie w niebie/ zá to ze ie z miłośći ku niemu opuśćili / zápłaty máia. Co on rozwazáiacy/ goreczy ieśćze Páná/ przez przycyne matki przećistei prosił/ áby

áby wolą iego/ do tákowego ſpoſobu żyćia ſkłonił/ ieſli to iemu/ od wieku naznácył. Wyſłuchał Pan máćierzyńſka; Przyczynę: y dał onemu wolą gorącą/ udáć ſię ná Stan zakonny. Co on chcąc iáko nailepi/ y iák z nailepſzym rozmyſłem do ſkutku przywieść nieſkwapliwie ſobie w tym poſtąpił: ále uważnie/ od Klaſztoru do Klaſztoru w Krakowie chodząc: zachowániu Reguł/ y poſtępkom Zakonnikow zpilnośćią ſię w nich przypatrzał. J co ſię gdźie dźiáło/ wyrozumiawſzy: upodobał ſobie/ Klaſztor Bernardinſki/ zákonu S. Franciſca de obſervantia, ná Stradomiu przy Krakowie. Tam padſzy do nog Guardianá/ pokornie ſię w zákon proſił. Lecz roſſądny Guardian/ widząc go być młodym: á ſkwápliwośći młodźi/ nieraz y w rzeczach ſámychże dobrych/ y nierozmyſłu Swiadom będąc: nieſkwapił ſię do przyięćia iego: ále chcąc z probowáć/ ieſli zámyſły te z Duchá S. były/ kázał iemu radźić ſię Kapłána/ w Krakowie pobożnośćią pod czáſ on znacnego/ Altariſti w rynku w Kośćiele Farſkiem Mariei Pánny/ Swieckiem nazwánego. Ktory dobrze Staniſławá zrozumiawſzy/ rzekł do niego: Idź w ymię Panſkie/ tam gdźiećie on powoływa: zákon ten święti de obſervantia Franciſkanſki/ zyćiem twym ozdobiſz: bardzi poświećiſz: y dźiwńie oſłáwiſz: Stárym y

Mło-

Młodym przykładámi twemi do doskonáłośći pokázuiąc drogę. Coże Prorokuiącz mowił / rzecz sáma co potym iáśnie pokázáłá: y pokázuie.

Przyięty do Zakonu z wielkim swym weselem Hábit zákonny wziął / y imię Raphał / ná znák iuż w ten cżás tego / co potym być miáło: to iest / że iáko Archánioł Raphał / Tobiaszowi młodemu / w trudnei drodze był przewodnikiem / y obrońcą: ták teź on przykłády / kázániem / rádą / prácámi / y modlitwámi swemi / wielam miał w niebespiecznei drodze świátá tego / do szczęśliwei wiecznośći być przewodnikiem: y we złych rázách y frásunkách obrońcą y pomocnikiem. Probę zákonną odpráwuiącz posłuszeństwem / pokorą / umártwieniem affectow y ćiáłá / miłośćią ubostwá świętego: bárdzo nowiciuszę ine budował: y á chwieiącym się / w powołániu swym y oziębłym Serca dodawał. ále osobliwie uweselałsię nábożeństwem swym / do Mátki Páńskiei: częśto Koronki iey / z przyklękywániem odmawiáiącz: á pokornie onei prosząc / o postępek w cnotách zákonnych: y o wytrwánie áż do śmierći / w swym powołániu. Ofiáruiąc się iey / zá osobliwego sługę / y oświádczáiącz / że gdzieby mu to uprośiłá / że wszytkich sił chćiał się o to stáráć / żeby nietylko on sám / ále y inni / iáko nágorecy iei służyli. Znáć było

było Skutki / tei iego modlitwy / zwielkiego iego w doskonałosci postępku. Przetos po wysciu cżsu proby / profesią uczynił: y do bráci młodszych przypuscony; wszystkiem był powodem / do záchowánia Reguły.

W Lata cztery po Professiei / wprzod Kápłanem / potym kaznodzieią zostawsy / Duchem prawie Heliasa Proroka / y Sposobem iego / kázał. Przykładnym życiem / y zakonnemi prawdziwie postepki / pokorą nábożenstwem / á niedwornością / bárdzi / nizeli wymową / y krasomostwem / słuchacze swe do dobrego pobudzáiącz. Językiem wolnym / lecz rostropnie / y uważnie / Stany wszelákie Strofował / ná grzechy / á zwłascaiáwne śmiele wołał. Stanem żadnym niepogardzał / iednako ludziom wielkim / iáko y máłym / do dobrego / gdy sie iedno occasia podáła / rádził: á choc prawdę każdemu mowił: przecie iednak bardzo go ludzie miłowáli / y radzi rád / y kázánia iego słuchali.

Niebu sie Przypatruiącz / często / do niego pragnał: Swiatem y wszelkiemi rzecámi stworzonemi / im dáli tym bardzi pogardzáiącz / y bardzi one affectem Sercá swego świetym ániżeli Ocięcz iego glins nogámi deptał. Rzeczy Boskie często rozmysláiącz / casu wiele ná modlitwách tráwił / y często wzachwyceniu bywał.

Do męki Pańskiej wielkie miał nabożeństwo: y ziej uważania ciało swe sposoby rozmaitemi trapił: posty wszytkie Franciszka S. pościł: á nádto inych sobie przyczyniał/ pilno sie chroniąc áby go drudzy w tym niepostrzegli. Soboty ná cześć Pánny przeczistej suszył. Do krwie sie biczował/ o pułnocy zawzdy zdrugiemi ma zwykłe zákonne nabożeństwá wstáwał.

Tákie postępi iego widząc Starszy zákonni w kwitnącym ieszcze mieku/ náprzełożeństwo onego obrócili. w Krákowie y ná inych mieiscach Guardianem był. Trzykroć Prowincialem: Vicaryim przez trzy Látá dwakroć. Ná ktorych urzędach cnoty iego wielkie one/ znaczni ieszcze niżeli przedtym wydawáły sie. Z Pánem Bogiem przez ustáwiczną modlitwę/ Serce złączone máiąc/ brácia swa zákonna nie iáko Pan slugi/ ále iáko Oćiec łáskáwy Syny rządził: o dobre sie ich Duchowne/ záchowánie Reguły/ y o potrzeby do ciáłá náleżące pilnie stáráiąc: wrządy Klasztorne y záchowánie vstaw Zakonnych nie przez spáry wglądal. Ná Smiałki łákomyslne/ Drugich gorszące/ mocno nástępowáł. Jednak gdy występne zá ich niedoskonałośći kárał: według powinnośći urzędu swego/ y dla przestrogi drugich/ karząc ie/ bardzo płakyiwał: Przypomináiąc sobie krewkość nátury ludz-

kiey

kiey pod czas niewedlug wystepkow / ich/ pokute y karánie onym dawał: wolacz ráczei o miłosierdzie ánizeli o srogość od Páná być sadzony: ktory o sobie mowi/ ze iemu milsze iest miłosierdzie/ niz ofiárá.

Przedi zadnei w nim odmiány nieczyniły: y owszem do dnia z siebie przykłádow pokory Swietei y cichośći/ wielkie iemu occásie dawáły. Gdy go niekarni/ od niego kárani Garncarcykiem z gniewu przesláduiaczgo názywali / podle urodzenie/ iemu ná Ocy wymiátáiacz: náimni sie tym nieturbował: áni sie zniemi/ o to gomonił: ále Páná Bogá zá one ták niedoskonałe prosząc: iemu tesz o raz dziekował/ ze miał occasia/ do ćierpliwośći świetei: y do otrzymánia zá nie/ w niebie nowei Korony: á nicz dla tego powinnośći urzedu swego / nieopuscał. Obluda y Chytrośćia/ dziwnie sie brzydził: á wscerośći idacych / bardzo miłował. Wrzadach / y w odpráwowániu Spraw/ ták zdomowemi / iáko y zobcemi/ Sporek sie bardzo wystrzegał. Pokore / cierpliwość/ miłość/ y lutość/ ktore były w Sercu / wpowierschnych tesz postepkach Pokazuiacz. Izeby w tych cnotach/ ták iáko y w doskonáły czystośći áz do śmierci mogł trwac czesto o pomoc: mistrzyni tych cnot Bogárodzice prosił: rzeca sama doznawáiac / ze iei wzywáiacz / trudno-

ści w ſelákie / nietylko Duchowne / ále y wrzecach doceſnych / ták z domowemi / iáko y ze Swieckiemi przewyciężał ſczeſliwie. Przetos do tákiego nabożenſtwá drugich pobudzáiącz / krzyże zpaciorkami / bráci rozdawał Klaſtory ſwe viſituiącz: do miłości krzyżá / y zobopolnei miedzi ſobą / onych goraco nápominájącz: dla czego też y obraz iego / ták czyniacego / máluią. W domowych exhortatiach do bráci / bardzo był potężny w perſuadowániu / bo słowa iego Sercá Przenikáły. Pobożny Krol Zygmunt Pierwſzy. Słyſząc o wyſokich cnotách / y o roſſądku iego / w nim sie kochał: czeſto onego do siebie wzywał: o wielu rzeczach z nim ſie znáſzał: modlitwam iego siebie / y Kroleſtwo ſwe Pokornie zálecáiącz. Duchá też miał prorockiego. Cáſu iednego gdy Klaſtory ſwe Prouincialem będącz / obiezdzał / nálazł wiednym znich / w polscé wielkiei / brátá nieſpokoinego / y krnąbrnego Cleriká / ktory ſie gwałtem odmiany z tamtego mieiſca ná drugie domagał / ktoremu rzekł / odmianyc ſie chce / odmiáns miec wnet będzieſz / iedno ſie wprzod wyſpowiádai / znac iemu dáiącz / że wnerze miał umrzeć: y ták ſie ſtáło; ábowiem ſpomiedz odpráwiwſzi záraz umárł.

A gdy iuż Raphał miał Lat 80. wtorego Roku potrzeci raz Prouincialſtwa ſwie-

ſwego/nabożenſtwem/umartwienien ćiá-
la y prácámi z mordowány/ ćieſko ná żo-
ladek záchorzał w Káliſu: ucyniwſzy w
przod nápominánie/ bráći/ o zákochániu
ſie w Krzyżu/ y ztamtad do Warty/ ſláby
bárdzo/ dał ſie záwieść: máiacz oſobli-
we nabożenſtwo/ do mieiſca tamtego brá-
ći ſwei/ przy Kośćiele wniebowzięćia
Matki Pańſkiei/ będącego: mowiacz
żartem nabożnym/ że ztamtego pogorku/
na ktorym ieſt ten Kośćioł y z Klaſtorem/
puł mile tylko náſze do niebá było. Tám
przywieziony uſtawáć w Silach poczał/
y zpokory rzekł. Ia nędznik/ drugim do
dobrego pomagáiacz ſamem ſiebie zanied-
bał. Potym Sacramentu Pańſkiego prá-
gnacz/ á dla uſtawicnych vomitow Chole-
ry/ Przyiacego nie mogacz/ Mſa Swięta/
o tymże ćiele Pańſkim/ przed ſoba mieć
kázał: y Olei Swięty wziął. Po ktorego
wzięćiu/ bracia ſwa zakonna/ według zwy-
caiu/ przeprośćiwſzy: y onym zá bráter-
ſkie wyſługi podziękowawſzy: gdy mu/ zro-
zkázania iegoż/ mękę Pańſka z Euangeliei
Jáná S. Cytano/ zpokoiniuſieńko w ſtá-
rośći dobrei ná drugi świát poſzedł/ świą-
tobliwośći/ y dobrych ućinkow pełny. Dnia
26. Stycnia/ Roku Pańſk. 1534. Żyćia
ſwego 80. y w tymże Kośćiele wniebow-
zięcei Panny/ od Braci ſwei/ w trunne
włożony/ pochowány był/ przed Stopnia-
mi

mi Oltarza wielkiego/ w ziemi. Gdzie kámien wielki nád nim / wystáwiony był potym/ z imieniem I H S. wyćiosánym/ y nápisem tákim.

Hic jacet eximius vir, Raphael Proszouiánus; Regulator Fratrum; Decus & Honos Minorum: quem Deus ornauerat, plurimis donis; Hunc Clarum & Sanctum demonstrat, mirificis signis. Obiit Warthe &c. Jego bowiem wiecna chwále Pán cudámi rozmaitemi/ záraz po Smierci iego/ wyswiádzac poczał: y do tad wyswiadcac nieprzestáwá. Dwu opetánych od czartow wybáwiel. Lunatykow czterech/ á dwu dziestu zápowietrzonych uzdrowil. Dziećiećiu ocy nozem wyklote/ od drugiego we wściekániu máiacemu: ná płacz utrapionei Matki/ pomocy iego wzywaiaczei ná tych miast ocy cáłe y zdrowe przywroćil. Drugie dziećie wes dwu lećiech: przez dni trzy Káduk ustawicnie cierpiace/ od niego wybáwił: tákze oica Fábiana Orzeskowskiego Bernardina od Squinantiei. Chromych/ niedoleznych y rozmaitemi chorobámi utrapionych/ iego modlitwy do Páná zásoba proszacych/ liczba znacna zdrowie zpoćiecha odniosla Bydleta náwet wroznych wsiach ćiesko chorzeiace/ ná wzywánie przycyny iego / w cále sa záchowane: á to ieszcze przed Lát dziewiedziesiat y siedmia. Cuda ine/ od cásu tamcego

tego/ áż do tad / znacne wyrzegách poważnie wtámtyże Kośćiele nápiśáne wskrześenie umárłych / y ogien cudownie w Proszewicách ugaszony w spominaiące / umyślnie teraz dla krotkośći opuśćiaiąc. Dla ktorych do Grobu iego / wielkie było záwżdy nabożeństwo wiernych stanu wszelakiego á osobliwie Sierádzkiego kráiu. Ktorego oby watele Stanu Szláchetkiego / przed rokiem do Szadku ná Seimik ziacháwszyśie: poselstwo wyprawili / do swego Przenaiwielebnieiszego w Christusie Oycá / Jána z Lipia Lipskiego / Gnieznienskiego Arcybiskupá / Jáśnie Oświeconego Xiążęćia y Koronnego Primasá / &c. gorąco prosząc / áby ná pociechę ich / ćiáło ono święte / (ktore áż do Lat. 70. po śmierći / zupełne / ycále trwáło /) z grobu podłego / do zacnieiszego przenioſł. Ktory wielcze śie ich tákim nabożeństwem ćiesząc: y przysługi sobie / w tym tesz / u SS. Bożych / życząc: náprzod Inquisitie pilne (przy ktorych y sam / co to piszę / zwoli tegozbyłem) o iego Swiątobliwośći / y cudách vczynic dał / á potym według Decretow Vrbáná VIII. Pápieża w tym wydánych postąpiwszy. Roku tego 1640. w mieśiacu Listopádzie / do Warty ziacháwszy / tam obraz tego sługi Bożego / swym kosztem wymalowány: z promiennmi około głowy: z tablickámi Srebrnemi / y inemi

znáki

znáki Slubnemi: y z Swiecami/ y Lámpami goráiącemi/ wystáwić przy sobie kázał/ z Herbem swym y nápisem tákim.

Effigies Beati Raphaelis de Proſzeuice, è Sacra S. Franciſci Bernardinorum, Familia, Sacerdotis: Sanctimonia, & variis prodigiis celebris. Anno Salutis 1534. Ætatis ſuæ 80. Die 26. Januar. Sanctè vita functi. Quam, Primus Princeps, Regni q; hujus Primas, Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Dominus, Dns. Joannes à Lipie Lipski, Dei Gratia Gneſnenſis Archipræſul, Radiis circa caput inſignem; Votiuisq; ſignis, & accenſis Luminaribus Illuſtrem, Cultui Fidelium Publico; Authoritate Publica, Præſens ipſe, exponi fecit, Anno ab ipſius obitu 107. A Chriſti natiuitate, 1640. Die XI. Nouemb.

Po wystáwieniu obrázu/ Grob/ w ktorym tenże do tąd leżał/ otworzył: y kośći iego/ w Hábicie zákonnym cáłym: po Lat. 107. znalazwszy: z ziemie podniosł: y w cynową piękną Trumienkę od siebie dárowáną (ná ktory Herb iego y Tytuł wyryty ten.

Diui Raphaelis de Proſzewice,
Ordin. Minor: de Obſeruant.
Sacerdotis.
Sanctitate Vitæ, Miraculisq; Celebris
Exuuiæ Sacræ.
A Joanne de Lipie Archiepiſ. Gneſnen. è Terra
Erutæ: Loculo hoc Donatæ; & in eo,

ab

ab eodem, inclusæ;
A suo Obitu Anno 107. A Christo Nato 1640.
Die XI. Nouemb.) własnemi rękámi włożywszy y zápiecętowawszy: do nowego z marmuru / w tymże Kościele / Grobu / ná iedney stronie Słowá te wyćiosáne máiącego.
In hac Tumba Requiescit. Beatus Raphael de Proszenice, Ordinis minorum de Obseru. Vita & Miraculis Clarus. A.D. 1534. Die 26. Janu. Sanctè Mortuus.
A ná drugiey tákie.
Hunc Joan. à Lipie Lipski D. G. Gnesnens. Archiepisc: manibus propriis, è priori humili sepulchro leuatum: in hoc nobilius, ritu solemni transtulit: A. D. 1640. Die XI. Nouemb. we święto Marcina / S. Biskupa / tegoż R. 1640. z wielką cżćią y ludu nábożnego stanow rozmáitych / liczbą bardzo znaczną prze niosł/ á zamknął: y to / wespoł z życiem iego do wiádomośći w szytkich / krotkim tym Pismem / Kostem swym / podáć rozkázał; ná cżeść Bogu Pánu náßemu / ktoremu we wßystkim Chwáła / y Pokłon / ná wieki / Amen.
Nábożeństwo do tego Swiętego.
Jlo rázy w drodze będźiesz / bądź Lądem bądź wodą / mow ráno y po obiedźie / trzy kroc Chwáłá Bogu Oicu y Synowi &c. y tylosz rázy páciersz / y zdrowas Máriá: Páná Bogá chwáląc / zá dáry wßytkie / temu S.
od

od niego dáne; á proſząc o pomoc/ przez iego Przyczynę.

Toż czyn kiedykolwiek wſpráwach iákich/ porady dobrei/ wfraſunkach y Smutku pociechy/ w trudnoſciach/ w chorobie/ abo niebeſpieczenſtwie iakim/ ratunku potrzebowáć będzieſz/ a iáłmużnę iako/ dai ieſli możeſz ná cześć iego.

Modlitwa o tymże.

Boże ktoryś z opátrznośći twei dźiwnei/ od pocżątku Swiátá/ podrożnym zá wodzá y obrońcę/ á chorym zá lekárzá/ Archaniołá twego Raphałá naznáczyć raczył y potym tegoż imienia Zakonniká Bernardiná zá ſługę ſobie oſobliwego/ na poćiechę ichże obrał: Pokornie ćie prośimy/ ábyſmi zá Przyczyną obudwu/ w drogach y wſpráwach náſzych/ ták widomych/ iáko y duchownych: od błędu wſzelákiego/ y niebeſpieczenſtwa: y od chorob ták duſznych iáko y ćieleſnych wolni byli: Przez Páná náſzego Jezuſá Chriſtuſá/ &c. AMEN.

Do Sierackiego Kráiu.

Przewodca w Kraie Medów/ Aniol/
Młodzieńcowi/
Raphał/ od Páná dány/ był Tobiaſowi.
Przewodca w Krai Niebieſki/ Cny Sieradzu/ Tobie (bie.
Dány Raphał Zakonnik: wlnckiei ſwei oſo-
Anioł Zyciem: y mocą: Cnot iego Tropámi
Idz: Do dzieſz/ Virzyz wniebie Bogá
od Bogami.

PROGRAMMA

POPISU UCZNIÓW

INSTYTUTU TECHNICZNEGO

KRAKOWSKIEGO.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0022158

